

ה ג ד ה ש ל פ ס ח

א: מ"ש בהגדה שכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע ה"י שובר את האפיקומן לחמש חתיכות (ופעם נזדמן כו') וביאר אשר המצה האמצעית היא כנגד יצחק וצ"ל שבירה ובה' חתיכות - המתקת ה' גבורות דיצחק באפיקומן השפעת מזון חסד דאברהם (שיחות תרח"ץ) - וראה בביאורים ע"י שסח - להעיר מכ"ז למ"ש בסה"ש תש"ה ע"י 83 וז"ל: די מקובלים האחרונים זאגן אז מען דארף באהאלטן דעם אפיקומן צווישן כ' כרים ונייל ב"פ כר איז בגאמטריא תם און בצירוף דעם א' פון אפיקומן איז דאס אמת, אזוי ווי דעם ציור פון אן אלף איז ג' קוין פלעגט מען זיך נוהג זיין צוברעכן דעם אפיקומן אין דריי שטיקעלעך און הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק האט געזאגט אז אויב מען טוט דאס ווי א תם איז אמת,

ויל"ל שמזה אין רא"י שא"ל שכ"ק אדמו"ר מהורש"ב ה"י נוהג בעצמו לשברו לה' חתיכות ורק אמר שאם שברו לג' אז הוא תם*

הרב נ, ד, דובאור
- כרוקליו נ, י, -

ב. בהגדה של פסח (קה"ת תשמ"ו) ע' שצד מבואר בארוכה החילוק בין חגה"פ לחגה"ס, דחג הסוכות קשור עם מצות ישיבה בסוכה, דמה ששבעת ימים אלו הם "זמן מיוחד" ונקבעו לחג - הוא מצד הציווי "בסוכות תשבו שבעת ימים", וענין זה (מצות ישיבה בסוכה) הוא המבדיל את ז' ימים אלו מכל ימי השנה ועושה אותם ל"חג", משא"כ מה שז' ימי הפסח הם "זמן מיוחד" ונקבעו ל"חג" הוא (לא מצד המצוה דאכילת מצה וכיו"ב, כי אם) מצד הענין דיציאת מצרים, ולאחרי שז' ימים אלו נקבעו ל"זמן מיוחד" ו"חג" (מצד הענין דיצי"מ) הנה לאחרי זה יש על זמן זה כמה מצוות ודינים, כולל מצות אכילת מצה ואיסור חמץ, וכמבואר בארוכה בלקו"ש שם חילוק זה שבין חגה"ס לחגה"פ,

ושם בע' שצו, כשמבאר שם שחגה"פ הו"ע בפני עצמו "אינם קשורים עם ענין המצות שבו", איתא שם בהערה 16 וז"ל: "וכמודגש בהדין (שו"ע אדה"ז או"ח סתצ"א ס"ג, ממג"א וח"י שם) ד"מי שנמשכה סעודתו במוצאי יו"ט האחרון ש"פ עד לאחר

(* ראה גליון רל"ב סי' י"ג,

המערכת